

عنوان مقاله:

بررسی ادوات پیوند افزایشی (واو، فاء، ثم، او) در قرآن کریم در پرتو نظریه زبان شناسی انسجام

محل انتشار:

ششمین همایش ملی مطالعات و تحقیقات نوین در حوزه علوم انسانی، مدیریت و کارآفرینی ایران (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

کبری راستگو - استادیار گروه زبان و ادبیات عربی دانشگاه علوم و معارف قرآن کریم، دانشکده تربیت مدرس قرآن کریم، مشهد

خلاصه مقاله:

مهم ترین مشخصه ساختاری قرآن کریم به منزله اثری ادبی، رو ساخت گسسته نمای آن است که در طول تاریخ، اندیشمندان و محققان بسیاری را به بحث از چرایی آن و اقامه پاسخی درخور به این سوال که آیا این گسستگی را باید یک خطای دستور زبانی به شمار آورد و یا در صورت رد این نظر، انسجام و هماهنگی کلام چگونه قابل توجیه خواهد بود واداشته است. به نظر می رسد با قوت گرفتن مطالعات زبان شناسی و شاخه های متعدد آن در عصر حاضر و ضرورت مطالعات قرآنی با کاربرست روش های میان رشته ای، نظریه زبان شناسی انسجام، که از نظر معنایی در اولویت قرار دارد، می تواند ابزار مناسبی در تبیین انسجام ژرف ساخت پیوسته کلام مجید و توجیه معناشناختی رو ساخت متغیر آن باشد. بدین تصور نوشتار حاضر بر آن است تا با تکیه بر روش توصیفی-تحلیلی و کاربرست الگوی انسجام به بح از کارکرد معناشناختی ادوات پیوند افزایشی واو، فاء، ثم و او در کلام مجید بپردازد و چگونگی انسجام متن قرآنی حاصل از استعمال این حروف را تبیین نماید. بررسی داده های قرآنی نشان داد که نظریه انسجام تا حدود زیادی قادر به تبیین و شناخت قرآن به مثابه یک متن ادبی و پاسخگویی به شبهه وجود گسست در کلام مجید است. ضمن آنکه هریک از آیات قرآن در یک بافت موقعیت خاص و با مفهوم سازی ویژه ای ارائه شده است لذا ابزارهای زبانی توسط عوامل هم متنی و بافتی تحت تاثیر قرار می گیرند و مجموعه ای از ظرافت های دستوری و معنایی را بر مخاطب عرضه می دارند که انسجام و پیوستگی معنایی آیات این کلام آسمانی را ارتقا می دهد.

کلمات کلیدی:

زبان شناسی، انسجام، ادوات پیوند افزایشی، قرآن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/866229>

